

ยังขาดสวน พิพิธภัณฑ์ หอสมุด
อันเป็นศรีสยามสุดประเสริฐสวน
ผืนดินงามสนามม้าเหมาะสมควร
ปลูกเป็นสวนห้องสมุดพิพิธภัณฑ์ ฯ

วัฒนธรรมน้ำราษฏร์กับบังหลวง
มีในทุกกระทรวงมันต่างผลาญ
ปุ๋ยคนจนมันยังโกงทั้งโครงการ
ต้องสังหารวัฒนธรรมพวกโกงกิน ฯ

รัฐบาลไม่ได้โกงไม่ต้องกลัว
แต่คนชั่วคนโกงยังลอบหน้า
ต้องรวมเอาเข้าคุกไล่ซื้อคา
ขึ้นยึกยักชักเข้ามึงก็โกง

เสียงจิ้งจกนกกากาพากันทัก
ชาวบ้านนักวิชาการก็ขานเสียง
แม้ไม่ฟังสังวรสำเนียงสำเนียง
ย่อมลุ่มเสียงไปทั้งดินท้องถิ่นสะเทือน ฯ

มันเป็นขี้เป็นขี้เข้ามาช้านาน
คือขี้ข้าราชการอันล้าหลัง
เห็นคนจนไม่ใช่คนเหมือนสังคัง
อยากนั่งขี้วัวเกาเป็นเจ้านาย

ถ้าคนโกงเมืองไทยพร้อมใจตด
จะลั่นเลื่อนสะเทือนหมดถึงดาวไกล
หกฟ้าเหินเพ็ญพระจันทร์ชิวทันทัด
เกิดเป็นไฟบรรลัยกัลป์กว่ารามเกียรติ์ ฯ

อำนาจต้องเป็นญาติกับอำนาจ
เพื่อชูช่วยคนจนคนส่วนใหญ่
แม้แต่อำนาจไม่ช่วยอำนาจชัย
อำนาจย่อมเป็นภัยอำนาจเอง ฯ

คลองต๋านต๋องเฮาต๋านต๋านคลองแตก
ชำแหละเสียให้เหล็กแตกคลองต๋าน
ปัญหาอยู่ที่ว่าพวกวิสัยบาล
จะมีก้านสั้นสั้นหรือก้านยาว ๆ

ชาตินิยมล่าหลังคั้งชาติ
ปลุกที่ไหนภัยพินาศอยู่ที่นั่น
ธุรกิจการเมืองกับวรมัน
ใครสุขไว้ก็ถึงวันต้องไหม้ไฟ ฯ

เขาคอยปากแห้งขอแบ่งบ้าง
หาหนทางพึ่งพาพออาศัย
เขมรทุกข์ไทยจะสุขอยู่ยั้ง
อยู่อย่างไทยไว้ญาติชาติมิตรถา ๆ

ใครเลวใครร้ายใครดี
มันอยู่ที่มีพวกใครมากกว่า
ก็แล้วใครหมายใครของทั้งโลกา
ก่อสงครามย่อมชื่อก่อการร้าย ฯ

กรรมหรือเวรเช่นฆ่าเหมือนปลาฉีก
เป็นบาปหนักจึ่งหนักหรือบาปหนา
โศกเมืองพุทธเมืองธรรมล้ำโลกา
เมืองที่ฆ่าตัดตอนกันก่อนเมือง ฯ

แรงวัดสระเกษปรตวัดสุทัศน์
มันย้ายวัดอยู่ในวงคลองโง่งอ่าง
เทียบบั้นน้ำเป็นต้วท้วทั้งบาง
บั้นตองบั้นคูกตะรางไว้ชิงมัน ฯ

ยกทัพโยธาเป็นห้าแหว
ไพร่ราบพลเดอฝรั่งหลาย
ที่ช้างจับตักแดนทะเลทราย
ทรายกระจายไปทั่วโลกวีรกรรม ฯ

กรรมใดใครก่อสงครามเกิด
จงรับกรรมกันไปเถิดถึงชาติหน้า
เหมือนนนทุกรับทุกข์อสุรา
สุดแต่ใครคือยักษา ใครพระราม ฯ

รูปปรสกลิ่นเสียงเคียงสัมผัส
ปลุกกำหนดลาภยศสรรเสริญ
ให้ขาดหมดตตะจะจำเริญ
เป็นหงส์เหินเห็นรูปขจรถือ ฯ

ยังมีหน้ามาถามให้งามหน้า
ตำหนิฆ่าตัดตอนถอนสมอ
ตอนมันฆ่าผ่าอิรักโค่นหักคอ
คดีในข้องอในกระตุกมึงถูกๆ ฯ

ต้องก่อนเหล็กกล้าตีใช้ตีเหล็ก
ถ้าตีเหล็กต้องใช้ไม้โสน
อยู่ข้างหน้าว่าธัมมิงบอกสังโฆ
ข้างหลังไม่มันให้หมคโคตรมาเพีย ฯ

เป็นไทก็แค่อีเอ็มเอฟ
แต่ยังเก็บความเป็นทาสไว้ทั้งสิ้น
วิถีชีวิตคนอนชี่ทั้งปี่กิน
ประวัติศาสตร์สุดแผ่นดินเป็นไทกอ ฯ

รามาธิบดีแห่งประเทศไทย ร.๔
ที่ล้วนมีความหมายหลายสถาน
ต่อประวัติศาสตร์ไทยทุกประการ
วิจัยวิจารณ์ให้คงงามเด็กมงามาย ฯ

ประแบ่งแต่งตัวให้กรุงเทพฯ
คอยรับแขกซื้อเสพสมสู่เขา
เหมือนนวนนางช่างน้ำรับขำเรา
บุรุษทั่วทุกเผ่าไม่เลือกพันธุ์ ๆ

ข้างเหยียบนา พญาเหยียบเมือง
หมดเปลืองถั่วพันทุกตัวไพร่
หญ้าแพรกเหล็กย่ำระย้าไป
ข้างนอกสุกใส ข้างในเป็นโพรง ฯ

ตัวเราเรามีกันที่ไหน
คิดว่ามีที่แท้ไม่ในทั้งสิ้น
ในทุกสิ่งสมมุติสุดฟ้าดิน
ชาติก็เงินคณาการของกรเมือง ฯ

ประเพณีมีตามธรรมชาติ
ความเป็นไทยไม่อนุญาตให้เสพสม
มือถือสากปากถือศีลกันโสมม
วัยรุ่นนอมเซดส์อายตายเป็นเมื่อ ฯ

เศรษฐกิจกำลังฟื้นตัว
สินค้ามีเกลื่อนกลาดตลาดใหญ่
ทุกชีวิตดีตราค่าทุกคนไป
ไทยรักไทยให้ราคายุติธรรม ฯ

บ้านที่ซัดแต่วัดก็ยังคง
พอคนพูดที่ว่าหมิ่นศาสนา
ชั่วช่างชิตีช่างสงฆ์ไม่ศรัทธา
มีพระพุทธรูปพระธรรมมาเห็นเพียงพอ ฯ

ไฮเทคไฮโซแต่โลว์ธรรม
คุณภาพชีวิตต่ำกว่าเต่าเตี้ย
ขาดเมตตากรุณาหมาไม่เลี้ยง
โหดเหี้ยมเป็นท่าเหี้ยร่างหงส์ไฮ ๆ

เศรษฐกิจเกี่ยวกราวอดก้าวน้ำ
แต่ล้าหลังสังคมล่มสลาย
ความรุนแรงทุกแห่งหนจนล้มตาย
หน้าไม่อายอดอ้างว่ามั่งมี ฯ

ปืนใหญ่ไปเอาของเขามา
เบียดเบียนเขื่อนฆ่าผู้คนเขา
ต้องใคร่ครวญหวนเห็นหากเป็นเรา
จะคุมแค่นแสนเศร้ำสั๊กเท่าใด ฯ

กินมาก ชี้น้ำมาก โรคก็มาก
ไม่เป็นสุขทุกซั่ยากลำบากใหญ่
กินน้อย ชี้น้อย น้อยโรคภัย
กำหนดใจกินพอดีอยู่พอดี ฯ

สิทธิมนุษยชนสำหรับ
คือเขาเปรียบคนสัตว์และสิ่งของ
ที่อ่อนแอแยกกว่าน้ำตานอง
มันเบียดเบียนไปทั้งผองมนุษยชน ฯ

ฟ้าแลบฟ้าร้องฟ้าผ่า
ไฟฟ้าฝ่ายผลิตลั่นวงพิฆฆลาญ
คุณอนันต์โถมหันต้นิรันดรกาล
มั่นลัดดวงจรทะยานลุกเป็นไฟ ฯ

เขาก็อยู่ของเขามาเก่าแก่
เราลิแผนพวกพ้องครอบครองเขา
แล้วหลงคนลืมหัดด้วยมัดเมา
แต่พันธุ้เฝ้าเขาไม่ลืมหัดซ้ำได้บ ๗

ไฟป่าไหม้ป่าเผาป่า
ฝนเทมาห่าเดียวก็ดับได้
แต่ไฟคั่นแน่นเนาเผาข้างโน
ต้องเทใจแท้จริงผจญเพลิง ฯ

ลบหลู่คู่แค้นมาแสนนาน
ทุกเขตขอบรอบบ้านบ่อนเบียนเขา
ด้วยล้าหลังคั้งชาติประมาทเมา
ก็ต้องเผาผีสงกรานต์กันทั้งปี ฯ

คาบพุทธมงคลมนต์น้ำพิ
ยังด้อยเวทย์เศษศรีดับไฟได้
คาบวิเศษเวทย์มีอยู่ที่ใจ
เอาตัดไฟทักษิณก็สิ้นเพลิง ฯ

จบชีวิตแต่หัวใจสู้ไม่จบ
ถึงฆ่าได้ก็ไม่ครบทุกคนกล้า
งูหลังหักรักยุติธรรมมา
เหมือนลาวาซ่อนเผาภูเขาไฟ ฯ

ตาต่อตาฟันต่อฟันก็ลั่นโลก
เพื่อด้านทุนบริโภคนิยมใหญ่
มันเทียบวูกรุกฆ่าเขาสาใจ
กรรมของใครรับกรรมอย่าถามเลย ฯ

ข้า ข้า พญาหงส์
ปีกเจ้าอ่อนร่อนลงทรงสยาม
บริสต์ว์ด้อยพัฒนานาม
ถือฤกษ์ตามครุฑคนธรรพ์พินันบอล ฯ

ไม่ใช่กรรมไม่ใช่เวรที่เป็นเหตุ
แต่เป็นเหตุที่พลังอันสั่งสม
พลังดินน้ำไฟร่วมสลายลง
ธรรมชาติโลกกลมกลมจัดการกรรม ฯ

แรงวัดสระเกษ เปรตวัดสุทัศน์
จากบางกอกออกฟ้าถึงปักขี้ได้
แรกยากเชื่องเวินหลังหลบข้างใน
ครั้นปลอดภัยเปรตก็แย่งแรงก็ลง ฯ

ชาติก่อนชาตินี้ชาติหน้า
จะเช่นฆ่ารักชาติกันชาติไหน
แย่งกันรักแย่งกันหลงพอบลงใจ
แต่แย่งได้ฆ่าคนไม่ใช่คน ฯ

หมากัดต้องกัดตอบ
ตามระบอบหมากัดกันสนั่นเสียง
การเมืองภาคพลเมืองมีเครื่องเคียง
สร้อยสำเนียงคลังชาติหมากัดกัน ฯ

สมุนมือเป็นเล็ดคทรราช
ล้ำหลังคลังชาติเอหาชาติชาย
นายหน้าอเมริกันอันตราย
ช่วยกันแข่งจงบิบบายไม่เด็ดอกมัน ฯ

เลื่อมขวัญเลียขวัญของขวัญ
สิ่งระยำสำคัญกว่าสิ่งไหน
แปลงเป็นทุนนิยมเลือดคุดเตือดไป
ความจ้งโรกรบ้านมารรกเมือง ฯ

